hůawad; ka ſedda kohta, kus ſe ſõddamees, kes oddaga Temma külge pistis, pärraſt ſedda, kui ta ristiinnimesſeks ſanud, ſedda kaua kibbedaste kahhetſenud; ning ſeddagi paika, kus ſõamehhed Temma riette pärraſt liisko heitnud. Seäl liggidal on kirriko müriſt uks läbbimurtud, kuſt treppiſid mõda wimaks úhte keldri ſaab, kus keisripraua Helena Kristusſe risti piddand leidma. Seddaſinnaſt kirriko on ſe úllemal nimmetud keiſer Konſtantin ja temma emma Helena ehhitanud. Ma, mis peäl kirrik ſeiſab, polle mitte úhhetaſſane; ſeſt ſeſamma kirriko kattusſe al, kus need muud pühhad mälleſtusſe asjad, ſeäl on ka Kolgata mäggi, kus Jeſuſt risti lõdi. — Kirrik isſe on kolmeſt kirrikuſt kokkopandud; eſſimenne on ſe õige pühha haua kirrik, teine Kolgata kirrik, kolmas ristileidmisſe kirrik. Kolgata kabbel on Ma pinnaſt arwata, kolm ſülda kõrgem, kui mu kirrik. Senna minnakſe úht kitſaſt treppi mõda üllesſe. Üllewal on pärrand, otſekui kirriko ſaal, kolm ſülda pikkutaſſa, kolm laiutaſſa, kirjo marmori kiwwidega kaetud. Monned ſalledad walgeſt marmoriſt piidred (ſambad), kallid ſidi kardinad ees, toetawad kattuſt ja kinnitawad wahhet Kreka ning katoliki usſo rahwa jäggude wahhel. Kus pühha riſt Ma ſiſſe olli lastud, ſedda paika tähhendab kätte úks kaljo ſiſſe uristud auk, hõbbe sõrwaga, Kreka usſo rahwa altari ees, kelle külles laiad hõbbe pladid on kinnitud ja mis 50 lampi allati walgustawad. Seälſammas liggidal näideti meile úks pikk praggo kaljo ſees, mis ſiis ſenna ſündinud, kui Kristusſe ſurremisſe korral kaljud lõhkeſid. Neil mitme usſo ſeltſi munkadel, kelle pärralt ſe kirrik, on igga ſeltſil ſeäl kirrikus issi kambrikeſſed, kus nad ſees ellawad, ehk ka omma kabbelittes, ehk Ma al wolwitud kopades, ehk üllewal kirriko lae peäl. Siin nad paika peawad, kunni neid ümberwahhetakſe. Ukſe ſees on auk, kuſt läbbi neile toito kätteantakſe.

Kui monned tunnid ſeäl kirrikus ſaime olnud, ſiis läkſime jälle ſenna kloostriſſe taggaſi, kuſt ollime tulnud, ja meid pandi kloſtri üllema parrema käele sõma laua tahha istuma, tähhendusſeks, et ollime käinud pühha hauda waatmas.

Teiſel hommikul olli illus ilm; läkſime ſiis hommiko kello ſeitſe Jeruſalemmaſt wälja, minna, mo ſeltſimees, ja úks Inglisma reiſia, Petlemma liinna waatma. Se on pennikoorm maad Jeruſalemmaſt ärra; te käib eſſite úhheſt kolledaſt kaljuſeſt maaſt läbbi, kus muud polle nähha, kui arwaste úks ja teine õllipu. Käiſime ſiis Rewaimi orruſt läbbi, kus Dawet Wilistid ärrawoitis. Pole te peäl on ſe ſuur Elia klooſter, kus Kreka usſo munkad ſees ellawad, kes meid lahkeste wastowõtſid. Seäl